

Na
Očtovem
pragu

Na Očetovem pragu

Duhovne vaje so:

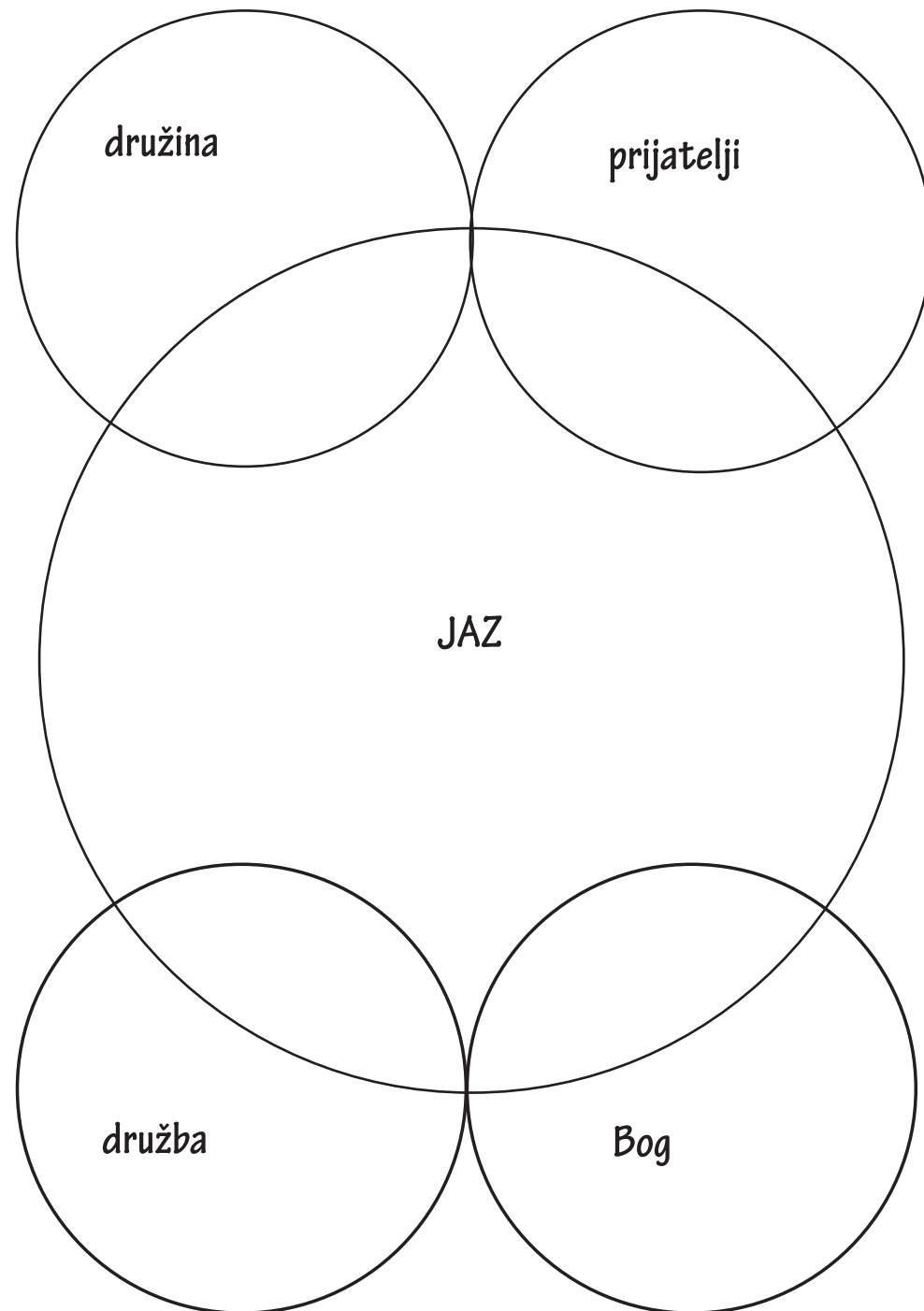
- čas čakanje na duše
- čas, ko se gladina umiri, da vidim sebe
- čas ponovnega doživetje Božje ljubezni
- čas molitve in pogovora z Bogom,
- čas poslušanja Boga

Moje potovanje

Potopimo se v svojo preteklost, ne le z razumom, ampak s srcem in doživljanjem. Kakor se pač vsakdo spominja, naj podoživlja svoje otroštvo, začetke svoje vere in svoja prva srečanja z Bogom.

Kateri spomin seže najdlje v našo družino, odnose s prijatelji, odnos z Bogom? Kateri dogodki so nam ostali še posebej globoko v spominu? Morda ni bilo nobenega posebno velikega dogodka. Gradijo nas preprosti, vsakdanji trenutki. Tudi naša vera je sestavljena iz drobnih kamenčkov, kot mozaik.

Ob glasbi in priliki o izgubljenem sinu razmišljamo o svojih odnosih in konfliktih s starši, prijatelji, družbo in Bogom. Razmišljamo tudi o tem, kdo želimo postati, ne glede na to, kaj pravijo o tem drugi. Kaj nas pri tem vodi?

Neki človek je imel dva sina

Lk 15,11-32

Neki človek je imel dva sina.

Dva sina je imel zato, da bi se lahko imela rada.

Kako se razumem z brati oz. sestrami? Kako se počutim doma?

›Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!‹

Ali si česa želim, pa mi starši tega ne dajo?

Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo.

Kako odhajam iz okvirov, preko praga in plota 'domače hiše'?

Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje.

Ali sem doživel 'proč' od doma razočaranje?

›Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi nisi še nikoli dal kozliča, da bi se poveselil s svojimi prijatelji. Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami uničil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.‹

Mogoče ne upam od doma, zato pa ves čas trpim ujet, brez veselja.

Zavidam tistim, ki se znajo veseliti?

Kaj misliš, da je vodilo mlajšega sina pri odločanju?

Kaj pa je tvoje vodilo v soočenju s starši, prijatelji, svetom?

Kje je Bog v tvojem odločanju?

VODILA	
v življenju mlajšega sina	v mojem življenju

Šel je vase

Dom si sedaj predstavljaš kot sistem pravil, za katere meniš, da se jih moraš držati.

Kaj doma iščeš, pričakuješ, proti čemu protestiraš?

Se bolj najdeš v starejšem ali bolj v mlajšem sinu?

›Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!‹

To večkrat ponovi in pomisli, ali kdaj to storiš?

Mlajši sin zahteva samostojnost, polno življenje. To nam pripada, to je naš delež.

Se ti zdi, da ti starši (Bog) delajo krivico?

Mladeniču se mudi uživati:

Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje.

Kaj vse bi še počel, ko bi premoženja ne zmanjkalo? Tudi tam je odvisen od Očeta in njegovega premoženja. Zakaj ni dal več premoženja? Zakaj ga sili, da se vrača nazaj? Zakaj mora biti od njega odvisen?

Kakšno premoženje so ti starši dali?

Še enkrat premisli, kaj se v tvojem življenju res splača in kaj ne. Kaj bo prineslo uresničenje tvojih ciljev v življenju?

Kaj vse bi ti počel, ko bi imel več premoženja?

Od česa si ti odvisen?

Če se ne najdem v željah mlajšega sina, pa premislim še razmišljanje starejšega.

>Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi nisi še nikoli dal kozliča, da bi se poveselil s svojimi prijatelji. Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami uničil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.<

Ujet sem med dolžnosti, zapovedi in prepovedi.

Kaj je svoboda?

Biti zvest vesti in Bogu me ne veseli. Še bolj me jezi, ker so drugi, ki se poživljajo na svojo vest, vedno na boljšem. Mene vzgajajo preveč strogo, nikamor ne smem, ničesar ne smem.

Kaj imam od življenja?

Ko pa je bil še daleč,

ga je **Oče** zagledal
in je bil ganjen
stekel je,
mu padel za vrat
in ga poljubil.

»Oče jima je razdelil imetje.«

Otrok je svoboden, oče mu ne bo nasprotoval, ne bo pisal zgodovine svojega sina namesto njega. Sin jo mora sam pisati.

Bog trpi, oče trpi, ko vidi oditi svojega sina. Toda ne bo ga silil, naj ostane.

Občudujte izredno umirjenost v evangeliju. »Daj mi delež premoženja, ki mi pripada.« In razdelil jima je svoje imetje. Kakšno spoštovanje svobode!

»Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal.«

To je nekaj izrednega. Kako ga more zagledati, če je še daleč? Predstavljajte si očetovo hišo s teraso na pobočju griča. Njegov sin v daljavi je neprepoznaven, oblečen kot svinjski pastir, shujšan, že dolgo ni nič jedel. Ni več podoben očetu. Zelo daleč je in vendar ga njegov oče opazi in - vaše Sveto pismo pravi - »se ga je usmilil«. Prevod ni zadosten. Grški glagol pomeni: »imel je notranjost pretreseno« - bil je ganjen.

»Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal, usmilil se ga je... in je pritekel.«

Ali raje: »Z vsa hitrostjo je stekel, tekel je, kar so ga noge nesle.« Občudujem tega očeta, ki je morda že star človek in ki začne teči; ta očetov tek je nekaj nezaslišanega.

Ko rečem, da grem k spovedi, grem tja čisto mirno; toda Oče mi teče naproti. Dolgo bi morali premišljevati o tem Očetovem teku.

»...Pritekel je in ga objel.« Ali raje: »Padel je otroku okoli vratu.«

Čudovito: notranjost se mu je zganila, tekel je, kolikor so ga noge nesle in potem, pri srečanju, pade otroku okoli vratu, ga dolgo objema, še preden otrok karkoli reče. In pri Judih je dolg poljub znamenje odpuščanja. Sinu je torej odpuščeno, še preden se spove, še preden izreče besedico. Poskušajmo to začutiti!

»Oče pa je naročil svojim služabnikom...«

Ta »pa« hoče reči: »Da, da, dobro vem, kaj si naredil, toda to se razume; očitno je, da si imel vlačuge, vem; pa to ni važno.«

Oče ga torej ustavi in se obrne k služabnikom, ki so pritekli, ko so videli teči starega moža. Rekli so si: Ubil se bo. Torej so zdaj tukaj in oče jim reče: »Brž, brž (ne pozabite na ta 'brž') prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite!« To obleko so hranili za sprejem odličnih gostov.

»Nadenite mu to obleko, dajte mu prstan na roko!«

Ta prstan je najbrž pečatni prstan z vtisnjenimi začetnicami. Če je tako, je ta gesta čudovita: vrača mu podpis. Treba mu je dati še sandale na noge. Obuvalo je simbol stanu svobodnega človeka. Bosi hodijo sužnji. Potem ukaže pripeljati in zaklati pitano tele, da bodo jedli in se veselili. Zapove praznovanje, godbo in ples.

Sin ni skoraj nič rekel in oče ga je ustavil, ko se je hotel obtožiti. V tem evangeliju nam je razodeto Očetovo veselje in veselje odpuščanja.

Toda Bog ne reče: »Odpuščam ti!« Ta beseda bi bila že odpuščanje, ki bi padlo z višine. Tukaj pa je edino veselje. »Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel.«

»In začeli so se veseliti.«

Kakšna je moja podoba Boga?

Najdi v naravi predmet, ki ti najbolje predstavlja Boga. Zapiši v dveh besedah, kdo je zate Bog.

O teh podobah se pogovorite.

Ta podoba je povabilo zate!

Bodite popolni, kakor je popoln vaš nebeški Oče!

Prilika o izgubljenem sinu

Lk 15,11-32

In rekel je: »Neki človek je imel dva sina.

Mlajši med njima je rekel očetu: »Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!« In razdelil jima je imetje.

Čez nekaj dni je mlajši sin spravil vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal.

Šel je vase in dejal: »Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.«

In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmili; pritekkel je, ga objel in poljubil. Sin mu je rekel: »Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.« Oče pa je naročil svojim služabnikom: »Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge!

Pripeljite pitano tele in ga zakoljite ter jejmo in se veselimo! Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.« In začeli so se veseliti.

Njegov starejši sin pa je bil na polju. Ko se je domov grede približal hiši, je zaslišal godbo in ples. Poklical je enega izmed služabnikov in ga vprašal: »Kaj je to?«

Ta mu je rekel: »Tvoj brat je prišel in oče je zaklal pitano tele, ker je dobil zdravega nazaj.« Razjezil se je in ni hotel vstopiti. Njegov oče je prišel ven in ga pregovarjal.

On pa je očetu odgovoril: »Glej, toliko let ti služim in nikoli nisem prestopil tvojega ukaza, pa mi nisi še nikoli dal kozliča, da bi se poveselil s svojimi prijatelji. Ko pa je prišel ta tvoj sin, ki je z vlačugami uničil tvoje premoženje, si mu zaklal pitano tele.«

On pa je rekel: »Otrok, ti si vedno pri meni in vse, kar je moje, je tvoje. Poveseliti in vradostiti pa se je bilo treba, ker je bil ta, tvoj brat, mrtev in je oživel, ker je bil izgubljen in je najden.««

